

ПРОДАН Т. В.,
асистент кафедри кримінального права
і криміналістики
(Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича)

УДК 343.91-055.2(477)

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОТРЕБ ЖІНОК, ЗАДОВОЛЕНИХ ЗЛОЧИННИМ НАСИЛЬНИЦЬКИМ ШЛЯХОМ В УКРАЇНІ

У статті здійснений аналіз кримінологічної характеристики потреб жінок, задоволених злочинним насильницьким шляхом в Україні. Так, автор в результаті аналізу відомостей про жіночу насильницьку злочинність, з відомостей Єдиного державного реєстру судових рішень України та Архівів кримінальних справ Першотравневого районного суду м. Чернівці, Садгірського районного суду м. Чернівці та Шевченківського районного суду м. Чернівці щодо насильницьких злочинів, вчинених жінками, робить спробу виокремити потреби жінок, які задоволені злочинним насильницьким шляхом.

Ключові слова: потреба, потреби жінок, жіноча злочинність, насильника злочинність.

В статье осуществлен анализ криминологической характеристики потребностей женщин, удовлетворенных преступным насильственным путем в Украине. Так, автор в результате анализа сведений о женской насильственной преступности, из сведений Единого государственного реестра судебных решений Украины и архивов уголовных дел Первомайского районного суда г. Черновцы, Садгорского районного суда г. Черновцы и Шевченковского районного суда г. Черновцы по насильственных преступлений, совершенных женщинами, пытается выделить потребности женщин, которые удовлетворены преступным насильственным путем.

Ключевые слова: потребность, потребности женщин, женская преступность, насильника преступность.

In article the analysis of criminological characteristics of female needs, satisfied in a criminal violent way in Ukraine. So, by the analysis of data on female violent criminality, information from the Unified State Register of judgments Ukraine and Archives criminal cases Pershotravnevy district court c. Chernivtsi, Sadgorskiy district court c. Chernivtsi and Shevchenko district court c. Chernivtsi in violent crimes committed by female, trying to identify of female needs, who are satisfied in a criminal violent way.

Key words: need, needs of female, female criminality, violent criminality.

Вступ. Дослідження насильницької злочинності є одним із пріоритетних напрямів, оскільки саме злочини насильницького характеру посягають на найважливіші блага, які охороняються кримінальним законом, зокрема на життя та здоров'я особи. Вивчення даного виду злочинності, зокрема її причин, необхідно здійснювати не лише з точки зору впливу зовнішніх факторів на особу, але й враховувати фактори, які пов'язані із «внутрішньою стороною» злочинної поведінки. Саме наявність потреби, на нашу думку, є одним із факторів,

що обумовлює злочинну насильницьку поведінку, а тому у нас викликає певний інтерес дослідження потреб жінок, задоволених злочинним насильницьким шляхом, а саме їх кримінологічна характеристика.

Потреби жінок, задоволені злочинним шляхом, частково висвітлювались в межах статей Ю. М. Антоняна [1, с. 81], А. О. Бартасюк [2, с. 563], А. Б. Благої [3, с. 117-118], Б. М. Головкіна [3, с. 117-118], Л. В. Зайцевої [4, с. 32-33], М. В. Міністера [5, с. 118], В. В. Сороки [6, с. 96], В. І. Томаса (W. I. Thomas) [7, с. 4, 39], Л. О. Шевченко [3, с. 117-118], Т. А. Шкурко [8, с. 178], с. С. Шрамко [3, с. 117-118], с. В. Червоненка [2, с. 563]. Однак ці вчені не приділяли уваги потребам жінок, задоволених злочинним насильницьким шляхом, що в свою чергу дає нам можливість говорити про актуальність обраної теми.

Постановка завдання. Метою даної статті є здійснення аналізу кримінологічної характеристики потреб жінок, задоволених злочинним насильницьким шляхом, на підставі аналізу вироків у кримінальних справах Єдиного державного реєстру судових рішень України та Архівів кримінальних справ Першотравневого районного суду м. Чернівці, Садгірського районного суду м. Чернівці та Шевченківського районного суду м. Чернівці.

Результати дослідження. Перш ніж розпочати аналіз потреб жінок, задоволених злочинним насильницьким шляхом (далі – потреби жінок) потрібно передусім чітко визначити зміст, який вкладається у поняття «потреба». Потреба, на думку Д. О. Кікнадзе, – це нужда, потреба суб'єкта в чому-небудь, для задоволення якої необхідна та чи інша форма активності, той чи інший предмет [9, с. 8]. В. С. Медведєв, стверджує, що потреба – прагнення чогось, що не вистачає особі, і переживається як невдоволеність, психологічна депривація [10, с. 39]. Як зазначає А. Ф. Зелінський, поняття потреби розглядається в трьох аспектах: 1) як благо, якого потребує індивід; 2) як властивість особистості; 3) як переживання потреби в чому-небудь, що викликає пошукову активність індивіда [11, с. 57]. Крім того, ми можемо навести й інші приклади визначення «потреби» (Ш. О. Надірашвілі [12, с. 177], Д. М. Узнадзе [13, с. 29]). Узагальнюючи наведене, ми приходимо до висновку, що всі вищеперечислені визначення мають спільні риси, а тому під потребою слід розуміти стан організму людини, який маючи потребу в чому-небудь, викликає пошукову активність її задоволення. Виходячи з вищевикладеного, потреба – це стан організму людини. В свою чергу, людей можна класифікувати за безліччю підстав: за віком, сімейним, соціальним станами, здібностями та рядом інших. Так само ми можемо класифікувати і потреби, класифікація яких викликає у нас певний інтерес. Існує безліч класифікацій потреб, однак ми підтримуємо думку американського психолога А. Г. Маслоу (A. H. Maslow), який сформулював класифікацію людських потреб від нижчого до вищого у вигляді піраміди. Піраміда потреб А. Г. Маслоу є найбільш загальновживаною та відображає одну з найпопулярніших і відомих теорій мотивації – теорію ієрархії потреб. Він стверджує, що в основі піраміди розташовуються вроджені фізіологічні потреби людини в їжі, теплі. Далі, на його думку, йдуть потреби у безпеці. Ще вище, на думку автора, розташовуються потреби в прихильності і любові, потім – потреби у визнанні. Увінчуєть піраміду, на думку А. Г. Маслоу, потреби в самоактуалізації, тобто, в реалізації своїх здібностей і талантів. Для А. Г. Маслоу аксіоматично те, що людина, що приступає до реалізації потреб того чи іншого рівня, повинна певною мірою задовольнити потреби нижчого рангу [14, с. 370-396]. Піраміда А. Г. Маслоу є для нас актуальною, оскільки в ході нашого дослідження ми визначимо місце потреб жінок в даній ієрархії.

Для детального аналізу потреб жінок ми проаналізували вироки у кримінальних справах Єдиного державного реєстру судових рішень України щодо жінок, які вчинили злочини насильницького характеру. Адже за допомогою аналізованих вироків у кримінальних справах ми можемо виокремити ті потреби жінок, які задоволені саме злочинним насильницьким шляхом і до того ж дати загальну характеристику кожній такій потребі.

Слід зазначити, що для більш детального аналізу потреб жінок ми проаналізували Архіви кримінальних справ Першотравневого районного суду м. Чернівці, Садгірського районного суду м. Чернівці та Шевченківського районного суду м. Чернівці за період 2007–2013 років (16 кримінальних справ, які були розглянуті протягом даного періоду). Це пояснюється

тим, що Єдиний державний реєстр судових рішень України не містить достатніх відомостей про жіночу насильницьку злочинність, зокрема не містить даних про вік жінок на момент вчинення ними злочину. Тому, для детальної характеристики потреб ми й проаналізували Архіви кримінальних справ районних судів м. Чернівці. Адже там ми можемо дослідити дані про вік жінок на момент вчинення злочину.

За результатами проведеного аналізу вироків у кримінальних справах за період 2006–2013 років (вибірка – 738 вироків із 7634 судових справ Единого державного реєстру судових рішень України) ми робимо висновок, що жінки, які вчиняли дані злочини, задовольняли потреби в: 1) самоствердженні; 2) повазі; 3) домінуванні; 4) безпеці; 5) потреби матеріального характеру [15].

Характеризувати всі вищенаведені потреби ми будемо в чотирьох аспектах: 1) соціально-демографічна характеристика суб'єкта задоволення потреби (вік, сімейний стан, наявність дітей, рівень освіти, наявність роботи та судимості); 2) час задоволення потреби (пори року, день тижня, години доби); 3) місце задоволення потреби (місце вчинення та наявність стану алкогольного сп'яніння); 4) дії, які пов'язані із задоволенням потреби (знаряддя і способи вчинення та статті КК України, які відповідають задоволенню потреби).

Ми підтримуємо наукову думку О. В. Капцова, який виділяє чотири вікові групи: 16-18 років; 19-24 років; 25-39 років та 40-65 років [16, с. 64]. Відповідно до такого поділу, ми приходимо до висновку, що потреба в самоствердженні найбільш характерна жінкам вікової групи від 25-39 років (42,8%), яка не має абсолютної більшості, оскільки 57,2% припадає на інші вікові групи. На момент задоволення даної потреби значна частина жінок перебували в однаковій кількості як в шлюбі, так і не в шлюбі (42,8%). Фактично половина жінок (42,8%) мали на утриманні неповнолітніх дітей та мали середню освіту (42,9%). В основному жінки на момент забезпечення потреби не працювали (57,1%) та раніше були не судимими (85,7%), що свідчить про те, що 42,9% жінок все ж таки мали роботу та 14,3% жінок вдовольняли потребу вже не вперше.

Час задоволення потреби.

В основному жінки задовольняють дану потребу у зимовий період, що складає 34,3%. У осінній період потреба в самоствердженні вдовольняється за нашими даними 23,5%, найменше вона забезпечується жінками у весняний та літній періоди – 22,5% та 19,7%. За днями тижня найбільше задовольняється саме у вихідні дні (28,6 %). Так, на вівіть якщо порахувати весь відсоток на який припадає забезпечення жінками даної потреби у будні дні (42,8%), то він є значно менший, ніж відсоток на який припадає – у вихідні дні (57,2%). Задоволення досліджуваної потреби, пов'язано в основному з денними часами (06:00-18:00 год.) (71,4%). Протягом вечірніх часів доби (18:00-00:00 год.), як ми бачимо, спостерігається поступове зниження її забезпечення до 28,6%.

Місце задоволення потреби.

Більше половини жінок вдовольняють потребу в самоствердженні у будинку (61,4%). Є результатом того, що в будинках у осіб виникають певні конфлікти на грунті непорозумінь, пов'язаних з бажанням жінки підвищити самоповагу та самооцінку, як наслідок не досягнення жінкою бажаного вона реалізує дану потребу насильницьким шляхом. При чому в більшості випадків її забезпечення відбувалось у стані алкогольного сп'яніння (69%).

Дії, які пов'язані із задоволенням потреби.

Основним знаряддям забезпечення досліджуваної категорії є нанесення ударів ножем (46%), однак таке знаряддя не є домінуючим. Досить великий відсоток (36,5%) припадає на категорію «інше». Сюди входять знаряддя, які пов'язані з нанесенням ударів сокирою, лопатою, кухонною качалкою, дерев'яними та металевими предметами тощо. Найменший відсоток припадає на дії, які пов'язані з удушенням (4,6%) та нанесенням тілесних ушкоджень ногами та руками (12,9%). Слід відзначити, що забезпечення потреби в самоствердженні є способом: 1) умисного вбивства (ст. 115 КК України); 2) умисного тяжкого тілесного ушкодження (ст. 121 КК України); 3) згвалтування (ст. 152 КК України). До того ж найбільше дана потреба забезпечується способом умисного тяжкого тілесного ушкодження (ст. 121 КК України) (57%).

Потреба в домінуванні.

Соціально-демографічна характеристика суб'єкта задоволення потреби.

Слід відмітити, що потреба в домінуванні задовольняється жінками віком від 19-24 років, від 25-39 років та від 40-65 років. Найбільше вона забезпечується жінками у віці від 25-39 років та від 40-65 років (40%), на відміну від потреби в самоствердженні, якій найбільш характерна вікова група 25-39 років. До того ж, досліджувана потреба найбільше вдовольняється жінками, які перебувають у шлюбі (60%), що є спільним із потребою в самоствердженні, та мають неповнолітніх дітей (20%). Частина жінок, які її задовольняли мали середню освіту (39,5%), виходячи з цього ми можемо зробити висновок, що вона забезпечується з таким рівнем освіти на 3,4% рідше, ніж раніше досліджувана нами потреба. Більшість жінок на момент її вдоволення не працювали (80%), а також раніше були не судимими (100%).

На відміну від потреби в самоствердженні, де переважає зимовий період, потреба в домінуванні найбільше забезпечується жінками у весняний період та складає 30,3%. У зимовий період за нашими даними вона вдовольняється лише у 24%. Відрізняється потреба в домінуванні від вищерозглянутої потреби і за днями тижня. Так, на відміну від потреби в самоствердженні, де найбільше переважають вихідні дні, потреба в домінуванні найчастіше забезпечується жінками в середу (35%). Ми можемо зробити висновок, що потреба в домінуванні відрізняється від потреби в самоствердженні за годинами задоволення. Так, дана потреба найчастіше вдовольняється у вечірні часи (18:00-24:00 год.) (43,2%), про що не можемо сказати про потребу в самоствердженні, яка забезпечується у денні часи. Натомість, протягом денних часів доби (06:00-18:00 год.) спостерігається поступове зниження до 37,4%.

Досить великий відсоток досліджуваної категорії жінки забезпечують у будинку, а саме 67,4%. Це свідчить про те, що саме в будинку у жінок з потерпілим виникли конфлікти на ґрунті особистих неприязніх відносин, які призводили до актуалізації потреби. До того ж, значна частина жінок вдовольняють її у стані алкогольного сп'яніння (40%).

Більшість жінок забезпечують потребу в домінуванні шляхом нанесення ударів ножем (56,8%), що є значно більшим у порівнянні з потребою в самоствердженні (на 10,8%). Іншою небезпечною дією, яка допомагає її задовольняти є дія, яка пов'язана з нанесенням тілесних ушкоджень ногами та руками (24,7%). Забезпечення потреби в домінуванні є способом: 1) умисного вбивства (ст. 115 КК України); 2) умисного тяжкого тілесного ушкодження (ст. 121 КК України). Однак, найбільше вона забезпечується способом умисного тяжкого тілесного ушкодження (ст. 121 КК України) (60,4%).

На відміну від потреб в самоствердженні та домінуванні (характерна вікова група – 25-39 років), потреба в безпеці характерна жінкам віком від 19-24 років (75%). Жінки на момент вдоволення такої потреби були як розлученими, так і неодруженими (50%). Необхідно відмітити, що 50% жінок, які її забезпечували мали на утриманні неповнолітніх дітей. Можна підкреслити, що двом попереднім потребам не було притаманно задоволення їх розлученими жінками. Більшість жінок, які забезпечували її, так само як і вищерозглянуті потреби, мали середню освіту (54,7%). Жінки на момент вдоволення потреби не працювали (100%) та раніше були не судимими (100%), що свідчить про абсолютну незайнятість жінок.

Порівнюючи потребу в безпеці з вищерозглянутими потребами, ми бачимо, що, на відміну від потреби в самоствердженні, значна частина жінок задовольняють досліджувану категорію, як і потребу в домінуванні, у весняний період (3,4%). За днями тижня найчастіше потреба в безпеці, на відміну від потреби в домінуванні (характерний день – середа), забезпечується у неділю (40%). Даний день тижня частково притаманний і потребі в самоствердженні. В рівній кількості жінки задовольняють її у вечірній (18:00-00:00 год.) та нічний часи (00:00-06:00 год.) (35,7%), що є частково спільним із потребою в домінуванні та водночас відмінним у порівнянні з потребою в самоствердженні.

Як і вищерозглянуті потреби, дана потреба найчастіше забезпечується у будинку (95,3%). Однак відсоток задоволення даної потреби значно вищий ніж попередніх двох по-

треб. Зокрема, на 27,9% більше, ніж вдоволення потреби в домінуванні та на 33,9% більше, ніж – потреби в самоствердженні.

Основною дією її забезпечення є дія, пов’язана з нанесенням ударів ножем (69,1%). Ми не можемо оминути й те, що 42,8% жінок задовольняють її у стані алкогольного сп’яніння, що набагато менше (на 26,2%), ніж потреба в самоствердженні. Варто підкреслити, що забезпечення потреби в безпеці є способом: 1) умисного вбивства (ст. 115 КК України); 2) умисного вбивства матір’ю своєї новонародженої дитини (ст. 117 КК України); 3) умисного вбивства при перевищенні меж необхідної оборони (ст. 118 КК України). До того ж найбільше дана потреба забезпечується способом умисного вбивства при перевищенні меж необхідної оборони (ст. 118 КК України) (92,8%).

За результатами нашого дослідження, ми спостерігаємо, що жінки на момент забезпечення потреби в повазі перебували в шлюбі (75%), що є спільним із потребою в домінуванні. Проте, вона задовольняється в шлюбі на 15% все ж таки частіше, ніж потреба в домінуванні. Варто відзначити, що жінки, які її забезпечують мають на утриманні неповнолітніх дітей (34%). Що стосується рівня освіти, то ми можемо зазначити, що як і попередні потреби, жінки, які її задовольняють мають середню освіту (60%). Проте, жінки вдовольняють з таким рівнем освіти частіше, ніж інші потреби. Частина жінок на момент забезпечення не працювали (56%) і раніше були не судимими (75%).

Найчастіше досліджувана потреба задовольняється жінками у осінній період (40%), що не є характерним для вищерозглянутих потреб. За днями тижня найчастіше вона, на відміну від потреби в домінуванні, забезпечується у неділю (35%), що є спільним з потребою в безпеці та частково з потребою в самоствердженні. Однак, досліджувана нами категорія на 5% забезпечується рідше, ніж потреба в безпеці. Потреба в повазі, за результатами нашого дослідження, як і потреба в домінуванні, забезпечується у вечірній час (18:00-00:00 год.) (40%), на відміну від потреб в самоствердженні та в безпеці. До того ж можна зазначити, що відсоток вдоволення потреб в повазі та в домінуванні фактично однаковий. Лише на 0,3% потреба в повазі задовольняється частіше.

В абсолютній більшості вищенаведена категорія задовольняється у будинку (100%), що на 38,6% частіше, ніж потреба в самоствердженні, на 32,6% – ніж потреба в домінуванні та на 4,7% – ніж потреба в безпеці.

Потреба в повазі, як ми бачимо, забезпечується шляхом нанесення ударів ножем (60%). Можна відзначити той факт, що дана потреба задовольняється шляхом вчинення такої дії рідше, ніж потреба в безпеці на 9,1%. Проте частіше, ніж потреба в самоствердженні (на 14%) та потреба в домінуванні (на 3,2%). Ми не можемо оминути й те, що 25% жінок вдовольняли її у стані алкогольного сп’яніння. Варто відзначити, що забезпечення потреби в повазі є способом умисного вбивства, вчиненого в стані сильного душевного хвилювання (ст. 116 КК України), що не є характерним для всіх вищерозглянутих потреб.

Більшість жінок на момент задоволення потреби матеріального характеру, як і потреби в самоствердженні та потреби в безпеці, не перебували в шлюбі (55%). Досліджувана категорія на 7,3% забезпечується більше, ніж потреба в самоствердженні та на 5% – менше, ніж потреба в безпеці. Варто підкреслити, що жінки на момент її вдоволення мали неповнолітніх дітей (43%). Цікавим є те, що потреби матеріального характеру забезпечували жінки, які мали середню спеціальну освіту (20%), на відміну від вищерозглянутих нами потреб – де переважала середня освіта. Ми прослідковуємо ще й те, що жінки, які вдовольняли розглядувану нами категорію на момент вчинення злочину не працювали (54%) та раніше були не судимими (68%).

Більшість жінок забезпечують потребу матеріального характеру, так само як і потребу в повазі, у осінній період (37%). Однак така потреба, все ж таки задовольняється на 3% рідше, ніж потреба в повазі. За днями тижня найчастіше дана потреба, на відміну від вищерозглянутих потреб, задовольняється у четвер (25%). Слід підкреслити, що практично найменший відсоток вдоволення даної потреби припадає на вихідні дні, на відміну від вищерозглянутих потреб, на які припадає найбільший відсоток, крім потреби в домінуванні. Її задоволення за

результатами нашого дослідження, пов'язано з вечірніми часами (18:00-00:00 год.), на які припадає 37%. Також ми можемо зробити такі висновки: по-перше, потреба в домінуванні, як і досліджувана потреба, припадає на вечірній час і має такий самий відсоток; по-друге, на 3% більше забезпечується у вечірній час потреба в повазі, ніж вищевказана потреба.

Потреба матеріального характеру, як і всі розглядувані нами вище потреби, забезпечується в основному в будинку (70,4%). Ми можемо спостерігати лише те, що відсоток кожної вищерозглянутої категорії є різним. Так, потреба матеріального характеру вдовольняється у даному місці на 29,6% рідше, ніж потреба в повазі та на 24,9% – ніж потреба в безпеці. Проте потреба матеріального характеру вдовольняється на 9% більше, ніж потреба в самоствердженні та – на 3% більше, ніж потреба в домінуванні.

Більшість жінок забезпечують дану потребу шляхом нанесення ударів ножем (33,4%). Ми можемо зробити висновок, що вона забезпечується шляхом вчинення такої дії найменше, ніж вищерозглянуті потреби жінок. Також значний відсоток припадає на дії, які пов'язані з удушеннем (25,9%) та нанесенням тілесних ушкоджень ногами та руками (22,2%). Варто підкреслити, що 18,5% жінок вдовольняли її у стані алкогольного сп'яніння. Необхідно відзначити, що забезпечення потреби матеріального характеру є способом: 1) умисного вбивства (ст. 115 КК України); 2) умисного вбивства матір'ю своєї новонародженої дитини (ст. 117 КК України); 3) умисного тяжкого тілесного ушкодження (ст. 121 КК України). До того ж найбільше дана потреба забезпечується способом умисного вбивства (ст. 115 КК України) (48%).

Висновки. Отже, враховуючи наведене, за результатами проведеного аналізу потреб жінок, які задовольняються злочинним насильницьким шляхом, ми робимо такі висновки. Потреба – це стан організму людини, який маючи потребу в чому-небудь, викликає пошукову активність її задоволення. Аналізуючи потреби жінок, які задовольняються злочинним насильницьким шляхом, ми спостерігаємо, що жінки задовольняють у такий спосіб п'ять потреб в: самоствердженні, домінуванні, повазі, безпеці та потреби матеріального характеру. Вони в ієрархічно-піраміdalній структурі потреб людини А. Г. Маслоу відносяться до забезпечення потреб в безпеці (потреби: в безпеці та матеріального характеру) та до забезпечення потреб у визнанні (потреби: в самоствердженні, в домінуванні та в повазі), тобто до другого та четвертого рівнів. Спільними носіями всіх потреб є те, що: по-перше, на момент їх задоволення більшість жінок мали середню освіту (виняток – потреба матеріального характеру – середня спеціальна освіта), мали неповнолітніх дітей, не працювали та раніше були не судимими; по-друге, в основному вони вдовольнялись у вечірній час (виняток – потреба в самоствердженні – денний час); по-третє, вони в переважній більшості задовольнялись у будинку шляхом нанесенням ударів ножем. Відмінними носіями всіх потреб є те, що: по-перше, на момент їх вдоволення у жінок був різний сімейний стан (перебували як в шлюбі (потреба в самоствердженні, домінуванні, повазі), так і в не шлюбі (потреба в самоствердженні, безпеці, матеріального характеру)); по-друге, вони задовольнялись у різні пори року (потреба в домінуванні та безпеці – у весняний період, потреби в повазі, матеріального характеру – у осінній період, потреба в самоствердженні – у зимовий період); по-третє, вони забезпечувались у різні дні тижня (потреба в самоствердженні – у вихідні дні, потреба в безпеці та повазі – у неділю, потреба домінуванні – у середу та потреба матеріального характеру – у четвер); по-четверте, їм характерні різні статті КК України (потреби: в самоствердженні – ст. 115, 121 152 КК України, в домінуванні – ст. 115, 121 КК України, в безпеці – ст. 115, 117, 118 КК України, в повазі – ст. 116 КК України, матеріального характеру – ст. 115, 117, 121 КК України). На нашу думку, можна зробити висновок, що найнебезпечнішою потребою, слід вважати, потребу в самоствердженні, оскільки вона займає перше місце в структурі таких потреб (44%) та вона найбільше задовольняється способом умисного вбивства (ст. 115 КК України) та умисного тяжкого тілесного ушкодження (ст. 121 КК України).

При цьому хочемо відмітити, що вищенаведені потреби не мають ідентичної характеристики, а це підтверджує необхідність їх виділення та подальшого дослідження.

Список використаних джерел:

1. Антонян Ю. М. Преступность среди женщин / Ю. М. Антонян. – М., 1992. – 256 с.
2. Бартасюк А. А., Червоненко С. В. Проблемы структуры и динамики женской преступности / А. А. Бартасюк, с. В. Червоненко // Ученые заметки ТОГУ. – 2013. – Том 4. – № 4. – С. 558-563.
3. Головкін Б. М., Блага А. Б., Шевченко Л. О., Шрамко С. С. Кримінологочна характеристика та запобігання корисливій і корисливо-насильницькій злочинності жінок в Україні / Б. М. Головкін, А. Б. Блага, Л. О. Шевченко, с. С. Шрамко // Питання боротьби зі злочинністю. Збірник наукових праць. – Випуск 14 / Ред. кол. : Ю. В. Баулін (голов. ред.) та ін. – Х. : вид-во «Кросстроуд», 2007. – С. 102-124.
4. Зайцева Л. В. Личностные особенности супружеской пары при депрессивных расстройствах различного генеза у жены / Л. В. Зайцева // Медична психологія. – 2012. – № 2. – С. 30-34.
5. Минстер М. В. Психофизиологические особенности женщин, осужденных к лишению свободы / М. В. Минстер // Вестник Томского государственного университета. – 2009. – № 2. – С. 117-119.
6. Сорока В. В. Обзор современных подходов к диагностике и коррекции последствий семейного насилия у женщин / В. В. Сорока // Український вісник психоневрології. – 2012. – Том 20. – Вип. 1 (70). – С. 96-99.
7. Thomas W. I. (1923). The unadjusted girl: with cases standpoint for behavior analysis. Boston: Little, Brown and Company, 261 p. – P. 4-39.
8. Шкурко Т. А. Социально-психологические особенности личности с выраженной потребностью в контроле себя и других людей / Т.А. Шкурко // Вестник Томского государственного университета. – 2011. – № 349. – С. 177-184.
9. Кикнадзе Д. А. Потребности. Поведение. Воспитание. / Д. А. Кикнадзе // Под ред. и при участии В. Г. Афанасьева: М. : Мысль, 1968. – 148 с.
10. Медведев В. С. Кримінальна психологія: [підручник] / В. С. Медведев. – К. : Атіка, 2004. – 368 с.
11. Зелинский А. Ф. Криминальная психология / А. Ф. Зелинский. – К. : Юринком Интер, 1999. – 240 с.
12. Надирашвили Ш. А. Установка и деятельность / Ш. А. Надирашвили. – Тбилиси : Издательство «Мецниереба», 1987. – 361 с.
13. Узнадзе Д. Н. Экспериментальные основы психологии установки / Д. Н. Узнадзе. – Тбилиси : Издательство Академии наук Грузинской ССР, 1961. – 210 с.
14. Maslow A. H. (1943). A Theory of Human Motivation. Psychological Review 50. 396 p. – P. 370-396.
15. Єдиний державний реєстр судових рішень. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua>.
16. Капцов А. В. Методика для диагностики актуальных потребностей личности / А. В. Капцов // Вестник Самарской гуманитарной академии. – Серия «Психология». – 2008. – № 2 (4). – С. 59-70.

